

Болградъ. Но дядо Коста се съ друго око захвана да глѣда Илариона. Великъ-денъ дойде, той все у тѣхъ, все пише и никъдъ не излиза. Баба Костовца ходяше да го пита: „да не е и нашъ Димитръ боленъ: той защо не си дойде? На тръгване за тукъ не се ли виждахте? или и той да си дойдеше на расходка съ васъ?“ „Бабо! думаше Иларионъ,“ азъ нѣмахъ намѣрение да дойда тука, но за Свищовъ отъ дѣто сжмъ родомъ, а докторитѣ ме проводиха тука на *хава тентали*, да си промѣня мѣстото, защото тукашнитѣ води биле много добри за здравието, та за това ненадѣйно додахъ.“ (Той се казваше отъ Свищовъ, името си промѣни на Ангелъ. Умишленно стори така за да се прѣдпази отъ прѣдателство). Прѣзъ тѣзи дни, Иларионъ, вѣйводата и Г. Тиховъ бѣха раздѣлѣни, тѣй щото, единъ съ единъ не се знаяха, кой дѣ е скритъ. Г. Тиховъ ходяше по селата, а другитѣ не се оставяха да излизатъ. Всичкитѣ имъ прѣдстоящи работи ги извършваха членоветѣ и привърженицитѣ. На първий день на Великъ-денъ, Иларионъ направи възванически писма, за бунтъ, които членоветѣ сами щѣха да поднесатъ на българското насиление изъ околнитѣ села. Ето писмото за Градецъ: отъ което се спази прѣписъ отъ сжщия оргиналъ въ Д. Кукумявковъ.

### Братія Българи!

Пълномошницитѣ отъ страна на Б. Р. Ц. К. които шж ви са представѣли да ги приемите като братія и да имъ спомогните за разпространение на бързото пропагандиране и приготвяне за въстание, за което пратенитѣ пълномошници шж ви даджатъ наставлѣнія какъ да работите. Затова побър-